

[Ole Bjørn Kraft.]

ikke ønskede, at det skulle være tyske entreprenører og tyske arbejdere, der udførte det. Jeg ved, at Wright, Thomsen & Kier havde gjort det til en betingelse, at ikke blot den daværende statsminister, men også den daværende handelsminister Christmas Møller rettede denne henvendelse til firmaet, således at de påtog sig ansvaret herfor. Mit parti havde på det daværende tidspunkt intet at indvende mod den handling, som blev foretaget, og det er ganske klart, at vi aldrig under behandlingen af denne sag, under alle omstændigheder ikke her i salen, må glemme dette udgangspunkt.

Jeg vil iøvrigt gerne sige, at den holdning, som den ledende direktør Thomsen har indtaget under besættelsens sidste periode, er af en sådan karakter, at den under alle omstændigheder aftvinger mig beundring, og der findes også, er jeg overbevist om, personer i den nuværende regering, som føler sig i høj grad forpligtet overfor den holdning, som blev taget. Jeg vil yderligere tilføje, at vi bør heller ikke, når vi behandler den sag, glemme, at det var firmaet selv, der ønskede sagen undersøgt, og jeg mener egentlig talt, at det er meget tvivlsomt, om man har gjort firmaet en tjeneste, om det har været til gavn for det, at sagen ikke kom frem til offentlig undersøgelse. Iøvrigt vil jeg blot i denne forbindelse sige, at det bør ikke være strafrit her i landet at udslynge stærke og voldsomme beskyldninger mod mænd i fremtrædende stillinger eller mod betydningsfulde institutioner, og det må gælde, hvadenten beskyldningerne bliver rettet af folk, der i øjeblikket sidder i fængsel, eller de bliver rettet af en højesterets-sagfører eller en anden person, og jeg har vanskeligt ved at forstå, at rigsadvokaten ikke har anlagt sag mod højesterets-sagfører Ejvind Møller.

Hermed tror jeg jeg har sagt, hvad mit parti har at sige til justitsministerens redegørelse vedrørende Wright, Thomsen & Kier-sagen.

Med hensyn til det andet, langt mindre betydningsfulde spørgsmål, Leifersagen, anholdelsen af Leifer og ministerens udtalelse til journalisterne, tror jeg nu, at justitsministeren bør drage den lære deraf, som vi alle bør, at man må sørge for at være vågen, når man er blevet vækket og skal svare journalisterne. Journalistik er som politik, hvad statsministeren plejer at kalde et blodigt håndværk. Derfor bør man være på sin post, så man er klar over, hvad man siger, og over rækkevidden deraf. Iøvrigt mener jeg, at justitsministerens redegø-

relse kan tilfredsstille os, også dette, at justitsministeren har taget ansvaret for anholdelsen. Jeg vil blot håbe, at justitsministeren i fremtiden vil udtale sig lidt klarere og handle lidt hurtigere, end det i nogen tid synes at have været hans tilbøjelighed. Iøvrigt er det mit partis opfattelse, at politiet bør vise stor tilbageholdenhed med anholdelser, når det ikke er absolut påkrævet.

Overfor den højtærede undervisningsminister fastholder jeg de udtalelser, jeg har fremsat. Jeg håber, det bliver muligt for os at drøfte spørgsmålet om kulturbevillingerne til Sydslesvig, og at vi også ved en anden lejlighed kan få adgang til en virkelig drøftelse af spørgsmålet, om der fra dansk side skal ydes statstilskud til den højere undervisning i Sydslesvig eller ej.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal kun anvende få ord på det ærede medlem hr. Knud Kristensens bemærkninger om de parlamentariske forhold her i landet, hvori det ærede medlem oprindeligt fremsatte den urigtige påstand, at det radikale venstre havde deltaget i dannelsen af en fast parlamentarisk basis for den nuværende regering. Det ærede medlem gentog heldigvis ikke i dag denne påstand. Det ville også være håbløst, når alle politisk vågne her i landet kender de faktiske forhold. Men det ærede medlem anførte nu ting, som skulle være udtryk for, at der dog var noget om det, han havde sagt. Det ærede medlem sagde, at det radikale venstre dog sammen med to andre partier havde styrtet hans ministerium i fjor. Jeg gør opmærksom på, at det ikke var tre, men fire partier, der styrtede det ærede medlems regering.

Men må jeg spørge: Hvad vedkommer det vort partis stilling til den nuværende regering? Vi styrtede det ærede medlem som statsminister, fordi han førte en Sydslesvigpolitik, som vi af hensyn til vort lands interesser og tryghed i fremtiden ikke ville tage medansvaret for. Det var en Sydslesvigpolitik forskellig fra den, det ærede medlem fremførte, da han ved dannelsen af sit ministerium opfordrede vort parti til at lade sig repræsentere i hans ministerium, uden med et ord at antyde, at han ville føre en anden Sydslesvigpolitik end den, vi var enige om i 1945. Derfor var den Sydslesvigpolitik, vi dengang kaldte til enighed om, den samme politik, som oprindeligt alle her i tinget var enige om, og enhver kan nu se, at der er tilføjet den sydslesvigske sag stor skade ved, at det ærede medlem sprængte denne enighed og foregøglede vide kredse